

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Hensynene bag de gældende bestemmelser om bebyggelse uden for byer og bymæssige bebyggelser.

Bebyggelsen i det åbne land — forstået som arealer, der ligger uden for byerne og de bymæssige bebyggelser — reguleres af flere sæt retsregler. De væsentligste hensyn, der ligger bag disse regler, kan kort angives således:

1) Hensynet til at sikre en etapevis og dermed økonomisk forsvarlig udbygning af byerne og de bymæssige bebyggelser og — i forbindelse hermed — ønsket om at holde sammen på bymæssig bebyggelse for derigennem at tilvejebringe de fornødne forudsætninger for tilstedeværelsen af de bygoder, som hører til et moderne bysamfund. Disse hensyn ligger bag byreguleringsloven (1949 med ændringer i 1965), byplanloven (1938 med ændringer i 1949) og visse bestemmelser i landsbyggeoven (1960 med ændringer i 1968).

2) Hensynet til at sikre rekreative områder og bevare det åbne land ud fra landskabelige synspunkter ligger bag naturfredningsloven (1937 med ændringer i 1959 og 1961, nu forslag til en ændret lov).

3) Hensynet til at skabe tilfredsstillende sommerhusområder har fremkaldt bestemmelser i landsbyggeoven og varetages i øvrigt også af de ovennævnte love.

4) Hensynet til at sikre landbrugsinteresser ligger bag landbrugsloven (1967).

5) Hensynet til at undgå forurening af grundvandet, af søer og vandløb og af havet ligger bag bestemmelser i sundhedsvedtægterne, vandløbsloven (1949, nu forslag til ændringer) og vandforsyningsloven (1926, nu forslag til ændret lov).

6) Hensynet til, at vejene kan fungere på en sikkerhedsmæssig og trafikalt tilfredsstillende måde, ligger bag bestemmelser i vejbestyrelsesloven (1957 med senere ændringer).

De nævnte hensyn overlapper hinanden, og de varetages ikke udelukkende af den lovgivning, hvorunder de her er rubriceret. Lovene finder heller ikke alle anvendelse på samtlige landets ejendomme på samme tid. Men de nævnte hensyn har i adskillige år udgjort den gennemgående baggrund for en række love. Hensynene har derfor gennem årene været gjort til genstand for gentagne drøftelser af deres betydning med de omtalte love som resultat.

Tilsammen danner lovene et net af regler, som ud fra en række forskellige samfundsmæssige hen-

syn resulterer i væsentlige begrænsninger i adgangen til at bygge i det åbne land. En samlet, kortfattet fremstilling af de gældende regler er givet bl. a. i Naturfredningskommissionens betænkning bd. I (nr. 461-1967), side 56-66.

Hovedtrækkene i de gældende bestemmelser.

De væsentligste bestemmelser til sikring af en hensigtsmæssig byudvikling og til regulering af bebyggelsen i landområderne er indeholdt i byreguleringsloven (lovbekendtgørelse nr. 279 af 1. juli 1965), i § 2, stk. 2, nr. 10, i byplanloven (lovbekendtgørelse nr. 160 af 9. maj 1962), i § 5, stk. 2-5, og § 20, stk. 2-3 og 5, i landsbyggeoven (byggeoven for købstæderne og landet, lovbekendtgørelse nr. 158 af 8. maj 1968) samt i § 22 og bestemmelserne om fredningsplaner i §§ 33-39 i naturfredningsloven (lovbekendtgørelse nr. 194 af 16. juni 1961). Bestemmelserne suppleres af bl. a. § 2 i udstykningsloven (lovbekendtgørelse nr. 119 af 10. april 1967), hvorefter udstykning ikke kan approberes, når den tilsigtede anvendelse af arealerne vil medføre dispositioner, som er i strid med eller kræver godkendelse efter den øvrige lovgivning.

Byreguleringsloven har fundet betydelig anvendelse. Ved lovens gennemførelse i 1949 gjaldt den umiddelbart kun for områderne omkring hovedstaden og de 3 største købstæder, men yderligere områder har af boligministeren kunnet inddrages under loven, når det i byplanlovens § 4 omhandlede byplannavn gav tilslutning dertil: I henhold hertil er indtil nu inddraget yderligere 38 byudviklingsområder, således at der for tiden findes i alt 42 byudviklingsområder. De omfatter ca. 300 kommuner (ca. 25 pct. af landets areal) med et samlet folketal på ca. 3,3 mill., heri indbefattet København og Frederiksberg kommuner. Bortset fra ganske få tilfælde er kommunernes inddragelse under loven sket efter anmodning fra vedkommende kommunalbestyrelse eller i enighed med denne. Efter den stedfundne udvikling måtte det — hvis de gældende bestemmelser blev opretholdt — påregnes, at flere byudviklingsområder ville blive etableret i den kommende tid.

For de 42 byudviklingsområder er der tilvejebragt byudviklingsplaner (for flere områder plan nr. 2), eller sådanne planer er — for de senest inddragne områder — under udarbejdelse. Planerne udarbejdes og administreres af et *byudviklingsudvalg* for hvert byudviklingsområde. Udvalget består hovedsagelig af medlemmer af de pågældende kommunalbesty-